

Wil je graag toespreken als dochter en ook een beetje als dokter. Waaraan wij als kind merkten dat je fysiotherapeut was:

- als we onze enkel verzwikten legde je een keurig verbandje aan met een prachtige vissegraat. Heel indrukwekkend vonden we dat altijd.
- je was bang dat ik een scoliose had, om de zoveel tijd checkte je of mijn schouderbladen wel recht stonden
- je hamerde op een goede houding, helemaal toen we de puberteit ingingen. Knieën van t slot, bekken gekanteld, buik in borst aan n touwtje, schouders laag, kin niet zo naarvoren. Het heeft zijn vruchten afgeworpen. Menigeen zegt tegen mij: wat zit je toch altijd netjes rechtop.

Wat we ons ook als kind herinneren: de sinterklaasfeesten in de oefenzaal, en t zwembad maakte ook veel indruk. Ook nog leuk:

- de jaarlijkse AMC loop, wij ook meerdere keren aan mee gedaan. Mam heeft, wellicht vanuit haar rol als fysiotherapeut, toch ook altijd sportiviteit en bewegen bij ons gestimuleerd, Behalve sinterklaas ook gewoon spelen in de oefenzaal.
- Mee delen in de vruchten van mam haar goede werk: vele dozen met chocolaadjes en andere lekkernijen die ze in de loop der jaren van blije patienten heeft meegekregen.

Saar en ik gingen beiden geneeskunde studeren. Jullie lieten ons totaal vrij in die keuze, maar misschien dat onbewust de verhalen over jouw patienten, ons toch die richting hebben opgestuurd. Tijdens de studie oefende ik graag met jou het lichamelijk onderzoek van het bewegingsapparaat en heb je me ook nog de spieren en zenuwen overhoord voor anatomie. Ik vond t indrukwekkend hoe gedegen je anatomische kennis was.

Wat ik van jou geleerd heb en hoop mee te nemen als dokter:

- je enorme empathie voor je patienten.
- je sociale benadering, je weet bij ieder die je voor je hebt het ijs te breken en diegene op zijn gemak te stellen
- oprechte aandacht voor je patient
- er is altijd ruimte voor humor
- je duidelijke uitleg van de oefeningen die iemand moet gaan doen, die een natuurlijk gezag uitstralen
- het vervolgens echt goed kijken als de patient aan t oefenen is en duidelijk bij en aansturen. Zodat iemand echt voelt en begrijpt wat ie moet doen.
- realistisch en praktisch zijn: welke behandeling of welk hulpmiddel past bij de patient. Zodat iemand niet naar huis gaat met iets waar ie niets mee kan.
- teamspirit en oog en hart voor je collega's

Dit is maar een greep van de gingen die jou tot zo'n goede therapeut maakten en waarom de patienten je op handen dragen.